

"Kristallen den fina."

Allegretto.

Svensk folkvisa.

mf

Kris-tal-len den fi-na, som so-len mänd' ski-na, som
Jag kän-ner en fic-ka, i dyg-den den fi-na, en

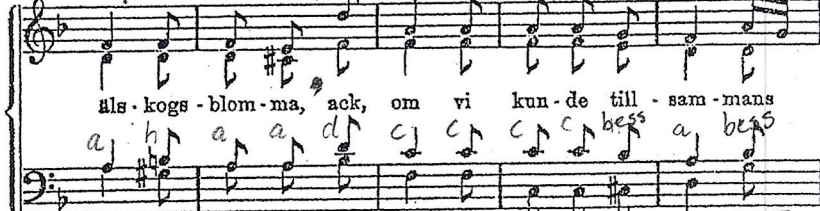
2. Och som jag är föga full värd beses ände

mf d a a a c c c c d cess a a

stjär-nor-na blän-ka i skyn. Min vän, min vän och
fic-ka i den-na här byn. cess d d d d cess d

2. Längtar mitt hjerta full dig. Tredig min vän och

äls-kogs-blom-ma, ack, om vi kun-de till-sam-mans
a b a a d c c c b e s s a b e s s

kom-ma, och jag vo-re vän-nen din, och du all-ra
a a a a a a b e s s d c e s s a a a a

dim.

kä-res-tan min! Du ä-de-la ros och för-gyl-lan-de skrin.
c c c c g d f g a b e s s a a a a a f

dim.